



Под диригентском палицом некадашњег рукометаша Борца, а већ шест година тренера Женског рукометног клуба Борац Раде Унчанина, овај спортски колектив већ годинама је неприкосновен у Премијер лиги БиХ.

- На кормило рукометашица дошао сам 2004. године и од тада смо три пута били побједници Купа БиХ, а четири године заредом смо шампион и - рекао је Раде Унчанин.

Борац је неприкосновен у лиги БиХ, али у Регионалној лиги се видјела разлика у квалитету рукомета у БиХ и рукомета у региону. Како Ви на то гледате?

- За нас је регионална лига ове године била нешто као пилот пројекат. Жељели смо да кроз ово такмичење видимо шта нам недостаје и да те недостатке покушамо да отклонимо. Били смо тотални аутсајдери, јер имамо убједљиво најмањи фонд играча као и далеко најмањи буџет од свих екипа. Наш играчки кадар је веома млад и за наставак каријере ово такмичење им пуно значи. Много смо се исцрпјели кроз Регионалну лигу. Играли смо по двије утакмице на гостовањима у три дана, а све с циљем смањења трошкова. Али смо ипак успјели стићи "на све стране" и остварити све побједе у БиХ шампионату и освојити јесењу титулу.

Шта за Вас лично значи учествовање у регионалној лиги?

- Мени као тренеру је то једно ново искуство, поготово гледати екипе које раде у сјајним условима, али и играти против њих. Управо те чињенице нам дају још већи стимуланс да на свакој утакмици скупо "продамо кожу".



Каква је ситуација у ЖРК Борац?

- Веома сложена. Очекивали смо нека додатна новчана средства, која нисмо добили и то нам је мало помрсило рачуне. Имамо дуговања према играчицама и управи у посљедња четири мјесеца. Због свега тога могу само да честитам и захвалим дјевојкама на разумијевању. Ипак, амбиције су увијек шампионске. Морамо добро да се припремимо за наставак шампионата јер нам слиједи велика борба за дуплу круну, а најозбиљнији противник нам је Мира из Приједора.

Да ли ће бити промјена у играчком кадру?

- За наставак првенства не би требало да буде неких промјена, а за идућу сезону све зависи од финансијских средстава. Потрудићемо се да доведемо двије-три играчице квалитетне као Драгана Кнежевић и покушаћемо да играмо озбиљнију улогу у Регионалној лиги.

Када сте доживјели посљедњи неуспјех у шампионату БиХ?

- Посљедњи пут смо поражени на гостовању у Љубушком у новембру 2008. године. Од тога је сада прошло већ нешто више од двије године, што је клупски рекорд.

Ваше играчице су махом студенткиње и ученице. Како усклађују обавезе са рукометом?

- То је за нас прилично велики хендикеп. Обавезе се тешко усклађују. Тренирамо једном дневно. Зато немамо могућности за потпуни професионализам.

Да ли надлежне институције имају разумијевања за ваше успјехе?

- Имамо подршку Административне службе града Бањалука и Министарства за породицу, омладину и спорт у Влади Републике Српске. Без тога наш колектив не би могао да функционише.



Предложени сте за тренера године у БиХ, што потврђује да су ваши резултати на цијени. Да ли Вас је изненадио тај приједлог и шта очекујете од избора?

- Успјеси мог клуба су ме сврстали међу најбоље тренере. Приједлог ме мало изненадио јер има још доста одличних стручњака. Нисам оптерећен наградом јер је већ велика част што сам номинован и то ми је свакако сатисфакција за сав труд.

Какав је квалитет женског рукомета у БиХ?

- Мало се улаже у женски рукомет, а ми се трудимо да га унаприједимо, али за то ће требати још много времена. У овом тренутку је реалност да пуно, пуно заостајемо за Европом.

На који начин се може промијенити постојеће стање у женском рукомету БиХ?

- То ће бити веома тешко јер РС БиХ има веома лош однос према женском рукомету. Репрезентација се не окупља већ три године и то доста кочи напредак. Да би лига била квалитетнија, треба имати јаке утакмице у европским такмичењима или кроз квалификационе циклусе за европска и свјетска првенства, гдје играчице стичу искуство које је исто тако неопходно за напредак.

Прије неколико дана преминуо је освајач златне олимпијске медаље из Минхена 1972. године, прослављени Ђорђе Лаврнић. Колико је он значио за овдашњи рукомет?

- Изгубили само великог пријатеља и човјека, који нас је прерано напустио. За вријеме своје каријере био је један од најбољих и оставио је дубок траг у свијету рукомета. Много је помогао Слоги из Добоја јер је вратио на стазе старе славе. Ово је велики губитак за наш рукомет и за Рукометни савез Републике Српске .

(Глас Српске)

Дискутујте о овом чланку на [форуму](#)

